COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.10.2023
COM(2023) 642 final

2023/0371 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1806 în ceea ce privește revizuirea mecanismului de suspendare

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Regimul de călătorii fără viză aduce beneficii semnificative UE și partenerilor din întreaga lume. Acest regim face călătoriile mai convenabile și reprezintă un instrument important de promovare a contactelor interpersonale, a turismului, a dezvoltării economice și a schimburilor culturale. În prezent, UE dispune de un regim de călătorii fără viză cu 60 de țări terțe[1]. În cadrul acestui regim, resortisanții țărilor respective pot intra în spațiul Schengen fără viză pentru șederi de scurtă durată de până la 90 de zile într-un interval de 180 de zile. Politica UE în materie de călătorii fără viză se bazează pe principiul reciprocității vizelor.

Regimul de călătorii fără viză prezintă avantaje majore pentru cetățenii ambelor părți, consolidând și mai mult relațiile UE cu partenerii săi. Acesta stimulează sectorul călătoriilor și turismului, care, potrivit estimărilor OCDE, a reprezentat aproximativ 7 % din exporturile mondiale în 2019[2] și a contribuit cu aproximativ 4,4 % la PIB-ul țărilor OCDE[3]. Regimul de călătorii fără viză promovează totodată schimburile culturale și academice. De asemenea, acesta promovează relațiile diplomatice și cooperarea internațională, conducând la interacțiuni politice îmbunătățite în diferite domenii, de la cooperarea comercială și economică și securitate până la inovare și tehnologie.

În 2019, 364,8 milioane de persoane au călătorit între UE și țările terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză. Aceasta reprezintă o creștere cu 7 % față de 2018[4].

În același timp, monitorizarea de către Comisie a regimurilor de călătorii fără viză ale UE, inclusiv prin rapoartele sale din cadrul mecanismului de suspendare[5], a arătat că regimul de călătorii fără viză poate genera și provocări semnificative în materie de migrație și securitate.

---

1 Astfel cum figurează în anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație, JO L 303, 28.11.2018, p. 39. În plus, sunt exonerați de obligația de a deține viză resortisanții din două regiuni administrative speciale din China (Hong Kong și Macao) și dintr-o autoritate teritorială care nu este recunoscută ca stat de cel puțin un stat membru al UE (Taiwan) și, cel târziu până la 1 ianuarie 2024, resortisanții din Kosovo*.

2 Anul 2019 este ultimul an de referință reprezentativ înainte de restricțiile de călătorie impuse în urma pandemiei de COVID-19.

3 Safe-and-seamless-travel-and-improved-traveller-experience-OECDReport-for-the-G20-TWG_merged.pdf

4 Primele 5 destinații din UE pentru călătorii din țări terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză în 2019 au fost: Spania (61,1 milioane), Franța (54,7 milioane), Italia (51,1 milioane), Germania (49,2 milioane), Grecia (25,8 milioane).

5 În conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia monitorizează respectarea continuă a cerințelor specifice, care se întemeiază pe articolul 1 și care au fost utilizate pentru a evalua oportunitatea acordării unei liberalizări a vizelor, de către țările terțe ai căror resortisanți au fost exonerați de obligația de a deține viză atunci când călătoresc pe teritoriul statelor membre, ca urmare a încheierii cu succes a unui dialog privind liberalizarea vizelor desfășurat între Uniune și țara terță respectivă. În acest scop, începând din 2017, Comisia a adoptat cinci rapoarte în cadrul mecanismului de suspendare a exceptării de la obligativitatea vizelor, vizând partenerii care beneficiază de un regim de călătorii fără viză din Balcanii de Vest (Albania, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru, Macedonia de Nord și Serbia) și din cadrul Parteneriatului estic (Georgia, Moldova și Ucraina). În plus, Comisia monitorizează periodic regimurile de călătorii fără viză cu alte țări terțe, în contextul posibilității de a activa mecanismul de suspendare din proprie inițiativă, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1806.

Regimul de călătorii fără viză poate conduce la o creștere a migrației ilegale, prin depășirea perioadelor de ședere permise de către călătorii exonerați de obligația de a deține viză sau printr-un număr mare de cereri de azil depuse de resortisanți ai țărilor terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză și care au rate scăzute de recunoaștere (cereri de azil nefondate). În plus, în unele cazuri, alinierea insuficientă în materie de vize la politica UE în domeniul vizelor poate transforma o țară care beneficiază de regimul de călătorii fără viză într-un centru de tranzit pentru intrarea ilegală în UE.

Totodată, sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori aplicate de țări terțe care au acces fără viză în UE pot genera riscuri sau amenințări la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre, inclusiv legate de infiltrarea criminalității organizate, spălarea banilor, evaziunea fiscală și corupție. Sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori au ca scop atragerea de investiții, acordându-le investitorilor din țări terțe drepturi de cetățenie ale țării în cauză în condiții mai puțin stricte decât în cadrul unor regimuri obișnuite de naturalizare[6]. În cazul în care resortisanții țărilor terțe care, altfel, ar avea nevoie de viză pentru a intra în UE dobândesc cetățenia unei țări care beneficiază de un regim de călătorii fără viză datorită unor astfel de sisteme, aceștia le pot utiliza pentru a eluda procedura obișnuită de obținere a vizelor de scurtă ședere și evaluarea riscurilor în materie de migrație și securitate pe care aceasta le implică.

Securitatea și frontierele externe ale statelor membre au fost profund afectate de evenimentele geopolitice recente, ceea ce a demonstrat că ingerințele străine pot reprezenta amenințări grave la adresa securității statelor membre. În octombrie 2021, Consiliul European a adoptat concluzii[7] prin care a invitat Comisia să propună modificări ale cadrului juridic al UE pentru a asigura un răspuns adecvat la atacurile hibride. Mecanismul de suspendare a exceptării de la obligativitatea vizelor ar urma să facă parte din setul de instrumente al UE pentru a asigura un răspuns la amenințările hibride, precum instrumentalizarea migranților de către stat.

Mecanismul de suspendare, instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1806[8], reprezintă o garanție împotriva utilizării abuzive a regimului de călătorii fără viză. Acest mecanism permite suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor în cazul unei creșteri bruște și substanțiale a migrației ilegale sau al unor riscuri în materie de securitate. Cu toate acestea, având în vedere provocările tot mai mari generate de migrația ilegală și amenințările la adresa securității UE, a devenit clar că acest mecanism trebuie consolidat și îmbunătățit.

Prin urmare, la 20 martie 2023, în scrisoarea sa adresată Consiliului European, președinta von der Leyen a propus următoarele: „Comisia își va consolida monitorizarea alinierii politicii în domeniul vizelor și va prezenta un raport cuprinzător care să pregătească terenul pentru o propunere legislativă de modificare a mecanismului de suspendare”. Așadar, la 30 mai 2023, Comisia a adoptat o Comunicare privind monitorizarea regimurilor de călătorii fără viză ale UE[9], care stabilește un proces de consultare. Comunicarea a analizat funcționarea regimurilor de călătorii fără viză ale UE și a identificat principalele provocări în domeniul migrației ilegale și al securității.

---

6 Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Sisteme din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori, COM(2019) 12 final.

7 Reuniunea Consiliului European (21-22 octombrie 2021) – Concluzii.

8 Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație, JO L 303, 28.11.2018, p. 39.

9 COM/2023/297 final.

Pentru a aborda în mod eficace multitudinea de provocări generate de regimul de călătorii fără viză într-un context geopolitic în continuă evoluție și luând în considerare consultarea cu Parlamentul European, cu statele membre și cu alte părți interesate, prezenta propunere urmărește să adapteze mecanismul de suspendare la astfel de provocări, prin modificarea dispozițiilor relevante prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1806.

Mecanismul de suspendare a regimului de călătorii fără viză

Regulamentul (UE) 2018/1806 prevede o armonizare totală în ceea ce privește țările terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre (denumită în continuare „obligația de a deține viză”) și țările terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație. Regulamentul prevede, de asemenea, posibilitatea suspendării temporare a exceptării de la obligativitatea vizelor (denumită în continuare „mecanismul de suspendare”).

Acest mecanism de suspendare a fost introdus pentru prima dată în 2013[10], cu scopul principal de a permite o suspendare temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor în cazul unei creșteri bruște și substanțiale a migrației ilegale. Mecanismul a fost apoi revizuit în 2017[11], prin facilitarea prezentării de către statele membre a notificărilor privind circumstanțele care au condus la o eventuală suspendare și prin autorizarea Comisiei de a activa mecanismul de suspendare din proprie inițiativă.

În prezent, în temeiul articolului 8 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (UE) 2018/1806, mecanismul de suspendare poate fi activat în cazul în care se constată:

- o creștere substanțială (și anume o creștere care depășește pragul de 50 %) a numărului de resortisanți ai țării terțe în cauză cărora li s-a refuzat intrarea sau care s-au dovedit a fi în situație de ședere pe teritoriul statului membru fără a avea acest drept;
- o creștere substanțială (și anume o creștere care depășește pragul de 50 %) a cererilor de azil din partea resortisanților țării terțe în cauză, pentru care rata de recunoaștere este scăzută;
- o reducere a cooperării în materie de readmisie cu țara terță în cauză;
- un risc crescut sau o amenințare iminentă la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre, îndeosebi o creștere substanțială a infracțiunilor grave legate de resortisanții țării terțe în cauză;
- în ceea ce privește țările terțe care au obținut exceptarea de la obligativitatea vizelor ca urmare a unui dialog privind liberalizarea vizelor, nerespectarea cerințelor specifice care au fost utilizate pentru a se evalua dacă este oportună acordarea liberalizării vizelor.

[10] Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație, JO L 347, 20.12.2013, p. 74.

[11] Regulamentul (UE) 2017/371 al Parlamentului European și al Consiliului din 1 martie 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (revizuirea mecanismului de suspendare), JO L 61, 8.3.2017, p. 1.

Pentru a activa procedura de suspendare, Comisia trebuie să informeze Parlamentul European și Consiliul, fie după ce a examinat o notificare din partea statelor membre, fie în urma propriei analize și, ulterior, poate decide că sunt necesare acțiuni și poate activa mecanismul. Activarea procedurii de suspendare se face automat în cazul în care o majoritate simplă a statelor membre transmit Comisiei o notificare privind existența uneia sau mai multora dintre circumstanțele de mai sus.

Procedura de suspendare constă în trei etape:

(1) suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor are o durată inițială de nouă luni și este decisă printr-un act de punere în aplicare al Comisiei. În cursul perioadei de suspendare, Comisia ar trebui să stabilească un dialog consolidat cu țara terță în cauză în vederea remedierii circumstanțelor respective;

(2) în cazul în care circumstanțele care au condus la suspendare persistă, suspendarea ar trebui prelungită cu încă 18 luni printr-un act delegat;

(3) în cazul în care nu se găsește nicio soluție înainte de sfârșitul etapei a 2-a, Comisia poate propune încetarea definitivă a exceptării de la obligativitatea vizelor și transferul țării terțe din anexa II în anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1806, prin procedura legislativă ordinară.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Regulamentul (UE) 2018/1806 al Consiliului stabilește lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație. Regulamentul (UE) 2018/1806 este aplicat de toate statele membre, cu excepția Irlandei. Acesta este aplicat și de Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția. Regulamentul face parte din politica comună în materie de vize a UE pentru perioadele de ședere de scurtă durată de până la 90 de zile într-un interval de 180 de zile.

Modificarea este în concordanță cu evoluțiile majore cele mai recente din domeniul politicii în materie de vize și de frontiere, al căror scop este consolidarea securității spațiului Schengen:

– Regulamentul privind Sistemul de informații privind vizele (VIS)[12], recent revizuit, care va permite verificări mai amănunțite ale antecedentelor solicitanților de viză, va elimina lacunele privind informațiile în materie de securitate prin îmbunătățirea schimbului de informații între statele membre și va combate mai eficient răpirea și traficul de copii prin reducerea vârstei de la care se pot preleva amprente digitale pentru minori. De asemenea, regulamentul va extinde Sistemul de informații privind vizele pentru a include vizele de lungă ședere și permisele de ședere;

– Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)[13], care face parte din cadrul pentru frontiere inteligente și interoperabilitate și introduce o

[12] Regulamentul (CE) nr. 767/2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

[13] Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226.

autorizare online de călătorie pentru resortisanții țărilor terțe care nu trebuie să dețină viză;

– Sistemul de intrare/ieșire (EES)[14], care va impune fiecărui călător care vizitează spațiul Schengen pentru șederi de scurtă durată să își înregistreze intrarea și ieșirea la punctele de trecere a frontierelor externe, permițând detectarea persoanelor care depășesc durata de ședere autorizată;

– Sistemul de informații Schengen de a doua generație (SIS II), care permite schimbul de informații între autoritățile naționale de control la frontiere, autoritățile vamale și autoritățile polițienești, asigurând faptul că libera circulație a persoanelor în cadrul UE poate avea loc într-un mediu sigur[15].

• **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta inițiativă este în concordanță cu politicile UE în materie de migrație, gestionare a frontierelor și securitate, întrucât obiectivul său principal este de a aborda riscurile în materie de securitate și migrație ilegală pentru spațiul Schengen.

În special, revizuirea propusă a mecanismului de suspendare va contribui la promovarea obiectivelor UE în domeniul migrației și al securității prin combaterea eventualelor abuzuri legate de regimul de călătorii fără viză, care prezintă o serie de riscuri pentru statele membre în materie de migrație ilegală, de politică publică sau de securitate.

Prezenta inițiativă este în concordanță cu relațiile externe ale UE (inclusiv cu considerentele privind drepturile omului și libertățile fundamentale) și, în special, cu politica sa de extindere, în ceea ce privește țările terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză și care au perspective de aderare.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• **Temeiul juridic**

Temeiul juridic al propunerii este articolul 77 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care conferă Uniunii competența de a elabora măsuri privind politica comună a vizelor și a altor permise de ședere de scurtă durată. Regulamentul de modificare propus va constitui o dezvoltare a acquis-ului Schengen.

• **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Mecanismul de suspendare prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1806 face parte integrantă din politica comună a UE în domeniul vizelor. Obiectivul consolidării acestui mecanism poate fi atins numai printr-o acțiune la nivelul Uniunii, și anume printr-o modificare a

[14] Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011.

[15] Regulamentul (UE) 2018/1860 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală; Regulamentul (UE) 2018/1861 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul verificărilor la frontiere, de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen; Regulamentul (UE) 2018/1862 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală.

regulamentului. Statele membre nu pot acționa individual pentru a îndeplini obiectivul de politică.

- **Proporționalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE, este necesar ca natura și intensitatea unei anumite măsuri să fie corelate cu problema identificată. Toate aspectele abordate în prezenta inițiativă legislativă impun o acțiune legislativă la nivelul UE care să permită statelor membre să abordeze în mod eficace aceste probleme.

Scopul principal al prezentei propuneri este de a pregăti mai bine mecanismul de suspendare să răspundă rapid și decisiv provocărilor emergente în domeniul migrației ilegale și al securității generate de țările terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză, precum și de a contracara orice abuzuri legate de regimul de călătorii fără viză.

În același timp, mecanismul de suspendare ar trebui să rămână un mecanism de ultimă instanță și nu să se aplice automat, iar orice decizie în acest sens ar trebui să țină seama în continuare în mod corespunzător de relațiile generale dintre UE și țările terțe în cauză, precum și de contextul politic general.

Modificările propuse nu ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor explicate în secțiunile anterioare.

- **Alegerea instrumentului**

Obiectivele prezentei propuneri pot fi atinse numai printr-un act legislativ care să modifice mecanismul de suspendare existent. Prin urmare, pentru modificarea Regulamentului (UE) 2018/1806 este necesar un regulament.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Mecanismul de suspendare instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1806 a fost activat de două ori: prima dată în luna mai 2019, în urma unei notificări din partea unui stat membru care a raportat o creștere a numărului de cereri de azil nefondate și a infracțiunilor grave comise de resortisanții unei țări terțe care beneficia de un regim de călătorii fără viză; a doua oară în 2022, în urma unei analize efectuate de Comisie, care a condus la suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru o țară terță ce oferea un sistem de acordare a cetățeniei pentru investitori, care a constituit un risc crescut pentru securitatea internă și ordinea publică a statelor membre.

Notificarea pe care un stat membru a transmis-o Comisiei în mai 2019 a arătat că pragurile pentru activarea mecanismului de suspendare nu au putut fi atinse, în pofida creșterii raportate a numărului de cereri de azil nefondate și a infracțiunilor grave comise de resortisanții unei țări care beneficia de un regim de călătorii fără viză înregistrați în statul membru respectiv. Deși evaluarea Comisiei a concluzionat că, în situația respectivă, condițiile pentru activarea mecanismului nu au fost îndeplinite, în discuțiile din cadrul Consiliului, mai multe state membre au considerat că aceste praguri ar trebui fixate la un nivel mai scăzut.

În conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1806, în 2021, Comisia a prezentat un raport privind eficacitatea mecanismului de

suspendare și delegarea de competențe în cadrul acestui mecanism[16]. Concluzia raportului a fost că, deși mecanismul nu a dus la suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor, existența sa a determinat reforme importante în țările terțe care beneficiază de regimul de călătorii fără viză în domeniul gestionării migrației, al securității, al statului de drept și al drepturilor omului.

În 2022, activarea mecanismului a condus pentru prima dată la suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor pentru o țară terță[17]. Această experiență a evidențiat în practică dificultățile de activare a mecanismului din cauza procedurii sale greoaie și a arătat din nou că atingerea pragurilor impuse de normele actuale se poate dovedi dificilă, în detrimentul obiectivului de a oferi răspunsuri urgente pentru a preveni migrația ilegală și riscurile la adresa securității care decurg din regimul de călătorii fără viză.

- **Consultările cu părțile interesate**

În primele luni ale anului 2023, la inițiativa președinției suedeze, Consiliul Justiție și Afaceri Interne a discutat despre o posibilă revizuire a Regulamentului (UE) 2018/1806, în special a mecanismului de suspendare, față de care statele membre și-au exprimat sprijinul larg. Acest lucru a fost determinat de creșterea numărului de treceri ilegale ale frontierei către UE depistate pe ruta Balcanilor de Vest, care a fost parțial legată de lipsa de aliniere a politicilor în materie de vize ale partenerilor din Balcanii de Vest și care a stimulat procesul de reflecție cu privire la necesitatea revizuirii mecanismului de suspendare.

În urma adoptării, la 30 mai 2023, a Comunicării Comisiei privind monitorizarea regimurilor de călătorii fără viză ale UE, revizuirea mecanismului de suspendare a fost discutată în cadrul Coreper la 31 mai 2023, cu ocazia reuniunii consilierilor pentru justiție și afaceri interne din 1 iunie 2023 și în cadrul Consiliului Schengen din 8-9 iunie 2023. Statele membre și-au exprimat sprijinul ferm pentru adaptarea pragurilor prevăzute de mecanismul de suspendare, precum și pentru extinderea motivelor de suspendare, în special prin includerea ca motive suplimentare a alinierii politicii în domeniul vizelor – în special în cazurile în care acest lucru ar putea duce la riscuri legate de migrație sau de securitate – și a sistemelor de acordare a cetățeniei pentru investitori. Statele membre au salutat, de asemenea, abordarea revizuită privind monitorizarea și raportarea cu privire la țările terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză, care este prezentată în comunicare.

Comunicarea a fost, de asemenea, prezentată Parlamentului European (Comisia LIBE) la 28 iunie 2023. În cursul discuției, membrii Comisiei LIBE au salutat inițiativa Comisiei de a revizui mecanismul de suspendare, în special propunerea de a include ca motiv explicit de suspendare sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori aplicate de țări terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză, ca răspuns la apelul lansat de Parlamentul European în rezoluția sa din 9 martie 2022 conținând propuneri adresate Comisiei privind sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori[18]. Printre alte solicitări, rezoluția a invitat Comisia să exercite cât mai multă presiune cu putință pentru a se asigura că țările terțe care dispun de sisteme de acordare a cetățeniei pentru investitori și care

---

16 Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind eficacitatea mecanismului privind suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor și privind delegarea de competențe în cadrul acestui mecanism, COM/2021/603 final.

17 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/693 al Comisiei din 27 aprilie 2022 privind suspendarea temporară a exonerării de obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu, C/2022/2309, JO L 129, 3.5.2022, p. 18.

18 Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2022 conținând propuneri adresate Comisiei privind programele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori (2021/2026(INL)).

beneficiază de un regim de călătorii fără viză în temeiul anexei II la Regulamentul (UE) 2018/1806 elimină aceste sisteme și să prezinte o propunere de modificare a articolului 8 din Regulamentul (UE) 2018/1806 pentru a include aplicarea sistemelor de acordare a cetățeniei pentru investitori ca motiv de suspendare a exceptării de la obligativitatea vizelor.

La elaborarea prezentei propuneri, Comisia a încercat să țină seama de principalele sugestii formulate de statele membre și de membrii Comisiei LIBE cu privire la modul de revizuire a mecanismului de suspendare și de consolidare a obligațiilor de monitorizare și de raportare.

Ca ultim punct, în august 2023, Comisia a publicat o cerere de contribuții[19] pentru a consulta publicul larg și alte părți interesate cu privire la posibilele modalități de îmbunătățire a mecanismului de suspendare, cu scopul de a contribui la pregătirea propunerii Comisiei. În urma cererii s-au primit 15 contribuții din partea asociațiilor de turism și de transport, a ONG-urilor și a cetățenilor. Majoritatea acestor contribuții au subliniat necesitatea ca mecanismul de suspendare să rămână un mecanism de ultimă instanță, care să nu fie activat automat, iar publicul călător și sectorul să fie informate cu suficient timp înainte și în mod clar în cazul activării suspendării.

- **Evaluarea impactului**

Revizuirea în sine a mecanismului de suspendare nu are niciun impact economic, social sau de mediu direct. Impacturile eventualei suspendări a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei anumite țări terțe vor trebui să fie evaluate în detaliu de către Comisie în fiecare caz în parte, atunci când examinează o notificare din partea unui stat membru și înainte de a stabili dacă se impun acțiuni. Prin urmare, nu este necesară realizarea unei evaluări a impactului pentru prezenta propunere.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea nu are consecințe negative asupra protecției drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Astfel cum se prevede deja la actualul articol 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1806, pentru țările terțe care figurează pe lista din anexa II ca urmare a încheierii cu succes a unui dialog privind liberalizarea vizelor, Comisia va continua să evalueze pe deplin și să trimită rapoarte referitoare la respectarea continuă a cerințelor privind liberalizarea vizelor pentru o perioadă de șapte ani de la intrarea în vigoare a liberalizării vizelor pentru țara terță respectivă.

După această perioadă de șapte ani, rapoartele privind țările respective vor continua, însă vor viza provocările și prioritățile specifice. Comisia poate decide să prezinte rapoarte și cu privire la țări care beneficiază de un regim de călătorii fără viză din alte zone geografice decât

[19] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13910-Politica-UE-in-domeniul-vizelor-revizuirea-mecanismului-de-suspendare-a-exonerarii-de-obligatia-de-a-detine-viza_ro

vecinătatea UE, concentrându-se asupra țărilor în care pot apărea probleme și în care ar putea fi necesară o cooperare suplimentară pentru a aborda provocările specifice în materie de migrație și/sau securitate care ar putea fi evaluate în cadrul mecanismului de suspendare.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Prezenta propunere consolidează și îmbunătățește mai multe elemente ale mecanismului de suspendare reglementate în prezent de articolul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1806. Modificarea propusă înlocuiește articolul 8 cu un set de noi articole (8-8f). Revizuirea include mai multe modificări de fond.

În primul rând, noul **articol 8 alineatul (1) definește mecanismul de suspendare temporară**. Acesta prevede că mecanismul de suspendare poate fi activat printr-o notificare transmisă de un stat membru Comisiei sau pe baza analizei proprii a Comisiei. Procedura pentru notificarea transmisă de statele membre este prevăzută la articolul 8b [care înlocuiește dispozițiile prevăzute în prezent la articolul 8 alineatul (2)], iar procedura prin care Comisia activează mecanismul de suspendare este prevăzută la articolul 8c [care înlocuiește dispozițiile prevăzute în prezent la articolul 8 alineatele (3) și (4)].

Noul articol 8 alineatul (2) clarifică faptul că, în cazurile în care un acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor de scurtă ședere încheiat între Uniune și o țară terță care figurează pe lista din anexa II include dispoziții privind motive de suspendare diferite sau proceduri diferite, dispozițiile respective ar trebui să prevaleze asupra dispozițiilor relevante din regulament.

În al doilea rând, propunerea stabilește, **la articolele 8a-8f, condițiile și procedura de suspendare**. Articolul 8a stabilește și modifică toate motivele și pragurile pentru suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor. Printre motivele de suspendare a exceptării de la obligativitatea vizelor se numără creșterea migrației ilegale, creșterea numărului de cereri de azil nefondate, reducerea cooperării privind readmisia și alte cazuri de necooperare în materie de readmisie, enumerate în prezent, separat, la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3), precum și neîndeplinirea criteriilor de referință privind liberalizarea vizelor, în prezent prevăzută la articolul 8 alineatul (4).

Pe lângă motivele existente, propunerea extinde motivul de suspendare legat de ordinea publică și securitate de la articolul 8a alineatul (1) litera (d) pentru a acoperi în mod explicit **amenințările la adresa ordinii publice și a securității statelor membre care decurg din amenințări hibride**, cum ar fi situațiile de instrumentalizare a migranților de către stat care vizează destabilizarea sau subminarea societății și a instituțiilor-cheie[20].

La articolul 8a alineatul (1) litera (e) se introduce un nou motiv de suspendare care vizează în mod specific **sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori**, care sunt aplicate în prezent de o serie de țări terțe ce figurează pe lista din anexa II. Țările terțe în cauză promovează adesea aceste sisteme ca fiind „pașapoarte de aur”, cu scopul expres de a permite un regim de călătorii fără viză în Uniune pentru resortisanții țărilor terțe care, altfel, ar avea nevoie de viză. Astfel de sisteme le pot permite beneficiarilor să eludeze procedura obișnuită

[20] Astfel cum sunt definite în Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene”, JOIN(2016) 18 final și în Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Răspunsul la instrumentalizarea migranților de către stat la frontiera externă a UE”, JOIN(2021) 32 final.

de acordare a vizelor Schengen și evaluarea aprofundată a riscurilor individuale în materie de migrație și securitate pe care le implică această procedură, inclusiv o posibilă eludare a măsurilor de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului[21]. Deși Uniunea respectă dreptul țărilor suverane de a decide cu privire la propriile proceduri de naturalizare, accesul fără viză în Uniune nu ar trebui utilizat ca instrument de atragere a investițiilor individuale în schimbul acordării cetățeniei. Pentru a aborda această problemă, UE ar trebui să aibă posibilitatea, pe baza analizei Comisiei, de a suspenda exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru o țară terță care alege să aplice un sistem de acordare a cetățeniei pentru investitori, prin care cetățenia este acordată fără vreo legătură reală cu țara terță în cauză, în schimbul unor plăți sau investiții prestabilite.

La articolul 8a alineatul (1) litera (f) se adaugă un nou motiv de suspendare pentru a acoperi cazurile în care **nealinierea politicii în domeniul vizelor a unei țări terțe** care figurează pe lista din anexa II la politica Uniunii în domeniul vizelor ar putea conduce la situații în care resortisanții țărilor terțe, alții decât resortisanții țării terțe respective, sosesc în mod legal pe teritoriul țării terțe respective și apoi intră în mod ilegal pe teritoriul statelor membre. Ar trebui să fie posibilă activarea mecanismului de suspendare pentru a preveni astfel de riscuri de migrație ilegală, în special în cazul în care țara terță în cauză se află în imediata apropiere geografică a UE.

Ca element nou al propunerii, la articolul 8a alineatul (2) se introduce posibilitatea **Comisiei de a lua în considerare praguri diferite** atunci când decide dacă să suspende o exceptare de la obligativitatea vizelor în cazul unei creșteri substanțiale a migrației ilegale, a cererilor de azil nefondate sau a infracțiunilor grave având legătură cu resortisanții țării terțe respective, în urma unei evaluări de la caz la caz. În special, Comisia ar trebui să evalueze dacă există circumstanțe specifice, în cazurile notificate de către statele membre sau în urma propriei analize, care ar justifica aplicarea unor praguri mai mici sau mai mari decât cele indicate în regulament. În evaluarea sa, Comisia ar trebui să țină seama de numărul real de treceri ilegale ale frontierelor externe ale unui stat membru, de cereri de azil nefondate sau de infracțiuni penale, de numărul și de dimensiunea statului membru (statelor membre) afectat(e) și de impactul asupra situației generale în materie de migrație, asupra funcționării sistemelor de azil sau asupra securității interne, precum și de acțiunile întreprinse de țara terță în cauză pentru remedierea situației.

Articolul 8b stabilește **procedura și condițiile pentru notificarea transmisă Comisiei de către un stat membru** atunci când acesta se confruntă cu una sau mai multe circumstanțe care constituie un motiv de suspendare, precum și **procedura urmată de Comisie pentru a examina o astfel de notificare**. Aceste aspecte sunt reglementate în prezent la articolul 8 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/1806. Domeniul de aplicare al notificării transmise de statele membre nu este modificat, deoarece continuă să acopere motivele de suspendare existente privind creșterea migrației ilegale și a numărului de cereri de azil nefondate, reducerea cooperării în materie de readmisie și creșterea numărului de infracțiuni grave. Noile motive propuse de suspendare vizează numai analiza de către Comisie reglementată la articolul 8c, însă statele membre vor fi în măsură să furnizeze Comisiei informații relevante și cu privire la aceste motive suplimentare, în afara procedurii oficiale de notificare prevăzute la articolul 8b.

[21] Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Sisteme din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori, COM(2019) 12 final, p. 23.

Articolul 8b **modifică**, de asemenea, **perioada de referință pentru identificarea existenței circumstanțelor** care pot conduce la suspendare [prevăzută în prezent la articolul 8 alineatul (2)]. Perioada de referință se modifică pentru a acoperi *cel puțin* o perioadă de două luni. Acest lucru ar permite luarea în considerare, de asemenea, a unor perioade de referință mai lungi (de exemplu, tendințe anuale) și nu doar a unor schimbări bruște ale circumstanțelor relevante.

Articolul 8c stabilește **obligația Comisiei de a monitoriza periodic existența motivelor de suspendare** în ceea ce privește toate țările terțe care figurează pe lista din anexa II, precum și procedura de activare a mecanismului de suspendare pe baza analizei Comisiei privind existența unor astfel de motive.

Articolul 8d prevede **obligațiile de raportare ale Comisiei** cu privire la țările care au încheiat un dialog privind liberalizarea vizelor [reglementate în prezent la articolul 8 alineatul (4)] și introduce posibilitatea Comisiei de a raporta cu privire la oricare dintre țările ce beneficiază de un regim de călătorii fără viză care figurează pe lista din anexa II, fie din proprie inițiativă, fie la cererea Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 8e și articolul 8f se referă la procedura de suspendare prin intermediul actelor de punere în aplicare și, respectiv, al actelor delegate, prevăzută în prezent la articolul 8 alineatul (6). Această procedură se modifică, și anume **durata suspendării temporare a exceptării de la obligativitatea vizelor crește de la 9 luni la 12 luni** (pentru prima etapă) și **de la 18 luni la 24 de luni** (pentru a doua etapă). Scopul este de a eficientiza procedura de suspendare și de a acorda un timp adecvat pentru dialogul cu țara terță în cauză pentru ca aceasta să ia măsuri menite să remedieze circumstanțele care au condus la suspendare.

Articolul 8e introduce, de asemenea, **o procedură de urgență** care ar permite Comisiei să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor printr-un act de punere în aplicare imediat aplicabil, atunci când consideră că există motive imperioase de urgență ce impun o acțiune accelerată care nu ar putea fi realizată prin procedura obișnuită, în special pentru a preveni un aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe care sosesc ilegal într-un stat membru de pe teritoriul unei țări terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză în UE sau un prejudiciu grav pentru ordinea publică sau securitatea internă a statelor membre.

În oricare dintre etape, **suspendarea poate fi anulată de îndată ce circumstanțele care au condus la aceasta sunt remediate**. La articolul 8e alineatul (4) și la articolul 8f alineatul (5) este prevăzută procedura de ridicare a suspendării exceptării de la obligativitatea vizelor în cazul în care circumstanțele care au condus la suspendare încetează să existe înainte de încheierea etapei de suspendare temporară în cauză.

Având în vedere că articolul 8e prevede o procedură de urgență, și articolul 11 este modificat pentru a reflecta procedura corespunzătoare de la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

2023/0371 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1806 în ceea ce privește revizuirea mecanismului de suspendare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului[22] stabilește lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație pentru șederi a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

(2) Mecanismul de suspendare temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 (denumit în continuare „mecanismul de suspendare”) ar trebui consolidat pentru ca Uniunea să dispună de o garanție mai eficientă, menită să prevină o gamă mai largă de riscuri în materie de migrație ilegală, ordine publică și securitate generate de țările terțe care figurează pe lista din anexa II respectivă, precum și utilizarea abuzivă a exceptării de la obligativitatea vizelor prin aplicarea sistemelor de acordare a cetățeniei pentru investitori de către țările terțe respective.

(3) În special, utilizarea mecanismului de suspendare ar trebui facilitată prin extinderea motivelor posibile de suspendare, prin adaptarea pragurilor și a procedurilor relevante și prin consolidarea obligațiilor de monitorizare și de raportare ale Comisiei.

(4) Uniunea a încheiat o serie de acorduri privind exceptarea de la obligativitatea vizelor de scurtă ședere cu țările care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806, care pot include motive de suspendare diferite sau proceduri diferite de cele prevăzute în mecanismul de suspendare, și poate încheia alte astfel de acorduri în viitor. Întrucât Uniunea respectă acordurile internaționale și, prin urmare, are obligații în temeiul acestora, dispozițiile relevante diferite prevăzute în acordurile respective ar

[22] Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație, JO L 303, 28.11.2018, p. 39.

trebui să prevaleze asupra dispozițiilor relevante prevăzute de mecanismul de suspendare.

(5) În concluziile sale din 22 octombrie 2021, Consiliul European a invitat Comisia să propună orice modificări necesare ale cadrului juridic al Uniunii și măsuri concrete pentru a oferi un răspuns imediat și adecvat la amenințările hibride, în concordanță cu dreptul Uniunii și cu obligațiile internaționale. Prin urmare, activarea mecanismului de suspendare ar trebui să fie posibilă în cazul unor riscuri sau amenințări la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre care decurg din amenințări hibride, cum ar fi situațiile de instrumentalizare a migranților de către stat care vizează destabilizarea sau subminarea societății și a instituțiilor-cheie.

(6) Sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori aplicate de țările terțe care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 permit călătorii fără viză în Uniune pentru resortisanții țărilor terțe care, altfel, ar avea nevoie de viză. În cadrul unui sistem de acordare a cetățeniei pentru investitori, cetățenia se acordă în schimbul unor plăți sau investiții prestabilite, fără vreo legătură reală cu țara terță în cauză. Deși Uniunea respectă dreptul țărilor suverane de a decide cu privire la propriile proceduri de naturalizare, țările terțe care beneficiază de un regim de călătorii fără viză ar trebui descurajate să utilizeze accesul fără viză în Uniune ca instrument de atragere a investițiilor individuale în schimbul acordării cetățeniei. Pentru a preveni utilizarea în acest scop a accesului fără viză în Uniune, ar trebui să fie posibilă suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor pentru o țară terță care alege să aplice astfel de sisteme de acordare a cetățeniei pentru investitori, prin care cetățenia este acordată fără vreo legătură reală cu țara terță în cauză.

(7) În cazul în care politica în domeniul vizelor a unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 nu este aliniată la politica Uniunii în domeniul vizelor în ceea ce privește lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre, acest lucru ar putea conduce la o migrație ilegală către Uniune, în special atunci când țara terță în cauză se află în imediata apropiere geografică a Uniunii. Prin urmare, activarea mecanismului de suspendare ar trebui să fie posibilă în cazul în care, în urma unei evaluări, Comisia concluzionează că există riscul unei creșteri substanțiale a numărului de resortisanți ai țărilor terțe, alții decât resortisanții țării terțe respective, care sosesc în mod legal pe teritoriul țării terțe respective și apoi intră ilegal pe teritoriul statelor membre.

(8) Comisia ar trebui să evalueze de la caz la caz pragurile pentru activarea mecanismului de suspendare în cazul unei creșteri substanțiale a numărului de resortisanți ai unei țări terțe cărora li s-a refuzat intrarea ori despre care s-a constatat că se află pe teritoriul statului membru fără a avea acest drept sau a numărului de cereri de azil din partea resortisanților țării terțe respective pentru care rata de recunoaștere este scăzută sau a numărului de infracțiuni grave având legătură cu resortisanții țării terțe respective. În special, Comisia ar trebui să poată evalua dacă există circumstanțe specifice, în cazurile notificate de către statele membre sau în cadrul propriei analize, care ar justifica aplicarea unor praguri mai mici sau mai mari decât cele indicate în dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) 2018/1806. Evaluarea Comisiei ar trebui să țină seama, de exemplu, de numărul trecerilor ilegale ale frontierelor externe ale statului membru, de numărul cererilor de azil nefondate sau al infracțiunilor penale în raport cu numărul și dimensiunea statelor membre afectate și de impactul acestor cifre asupra situației generale în materie de migrație, asupra funcționării sistemelor de azil sau

asupra securității interne a statului membru afectat, precum și de acțiunile întreprinse de țara terță în cauză pentru remedierea situației.

(9) În scopul notificării transmise Comisiei cu privire la circumstanțele care pot constitui un motiv de suspendare, statele membre ar trebui să poată lua în considerare perioade de referință mai lungi de două luni pentru a identifica nu numai schimbările bruște ale situației relevante, ci și tendințele pe termen mai lung care pot justifica utilizarea mecanismului de suspendare a vizelor.

(10) Ori de câte ori consideră necesar sau la cererea Parlamentului European sau a Consiliului, Comisia ar trebui să prezinte un raport privind rezultatele monitorizării sale sistematice a regimurilor de călătorii fără viză cu toate țările terțe care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806. Raportul ar trebui să se concentreze asupra acelor țări terțe care, potrivit analizei Comisiei, prezintă probleme specifice care, dacă nu sunt abordate, pot conduce la activarea mecanismului de suspendare. În special, Comisia ar trebui să ia în considerare transmiterea de rapoarte cu privire la țările nou-incluse pe lista din anexa II fără a face obiectul unui dialog privind liberalizarea vizelor, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar și, în special, în primii ani de la intrarea în vigoare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru țările respective.

(11) În cazul în care pentru o țară terță a fost luată o decizie de suspendare temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor, ar trebui să existe un interval de timp adecvat pentru dialogul consolidat dintre Comisie și țara terță în cauză, menit să remedieze circumstanțele care au condus la suspendare. În acest scop, durata suspendării temporare decise printr-un act de punere în aplicare al Comisiei ar trebui să fie de 12 luni, într-o primă etapă, cu posibilitatea de a o prelungi cu încă 24 de luni printr-un act delegat, în a doua etapă. În cazul în care nu se găsește nicio soluție înainte de sfârșitul perioadei de valabilitate a actului delegat, iar Comisia prezintă o propunere legislativă de transfer al țării terțe în cauză din anexa II în anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia ar trebui să adopte un act delegat de prelungire a suspendării temporare până la intrarea în vigoare a propunerii adoptate.

(12) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată atunci când, în cazuri justificate în mod corespunzător legate de activarea mecanismului de suspendare, motive imperioase de urgență impun o acțiune accelerată, în special pentru a preveni utilizarea abuzivă a călătoriilor fără viză care cauzează un aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe ce sosesc ilegal pe teritoriul statelor membre sau un prejudiciu grav pentru ordinea publică sau securitatea internă a statelor membre.

(13) Suspendarea temporară ar trebui ridicată în orice moment în cazul în care circumstanțele care au condus la suspendare sunt remediate înainte de sfârșitul perioadei de suspendare. În acest scop, Comisia ar trebui să adopte un act de punere în aplicare înainte de sfârșitul perioadei de suspendare prevăzute în actul de punere în aplicare relevant și, respectiv, un act delegat înainte de sfârșitul perioadei de suspendare prevăzute în actul delegat relevant.

(14) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din

urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului[23].

(15) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[24], care se află sub incidența articolului 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului[25].

(16) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[26], care se află sub incidența articolului 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului[27].

(17) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului[28]; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(18) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care este conex acestuia, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2018/1806 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

---

23 Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

24 JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

25 Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

26 JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

27 Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

28 Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

„*Articolul 8*

Mecanismul de suspendare

(1) Prin derogare de la articolul 4, exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II se suspendă temporar, pe baza unor date obiective și relevante, în conformitate cu condițiile și procedura prevăzute la articolele 8a-8f.

Mecanismul de suspendare poate fi activat printr-o notificare transmisă de un stat membru Comisiei, în conformitate cu articolul 8b, sau pe baza analizei proprii a Comisiei, în conformitate cu articolul 8c.

(2) În cazurile în care un acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor de scurtă ședere încheiat între Uniune și o țară terță care figurează pe lista din anexa II include dispoziții privind motive de suspendare diferite sau proceduri diferite, dispozițiile respective prevalează asupra articolelor 8a, 8e și 8f din prezentul regulament.”

(2) Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 8a*

Motive de suspendare

(1) Mecanismul de suspendare poate fi activat din următoarele motive:

(a) o creștere substanțială a numărului de resortisanți ai țării terțe care figurează pe lista din anexa II cărora li s-a refuzat intrarea sau care s-au dovedit a fi în situație de ședere pe teritoriul unui stat membru fără a avea acest drept;

(b) o creștere substanțială a numărului de cereri de azil din partea resortisanților țării terțe care figurează pe lista din anexa II pentru care rata de recunoaștere este scăzută;

(c) o reducere a cooperării privind readmisia cu o țară terță care figurează pe lista din anexa II sau alte cazuri de necooperare în materie de readmisie;

(d) un risc semnificativ sau o amenințare iminentă pentru ordinea publică sau securitatea internă a statelor membre în legătură cu o țară terță care figurează pe lista din anexa II, care rezultă din oricare dintre următoarele:

(i) o creștere substanțială a numărului de infracțiuni grave, legate de resortisanți ai țării terțe respective, susținută de informații obiective, concrete și relevante și de date furnizate de autoritățile competente;

(ii) amenințările hibride;

(e) aplicarea, de către o țară terță care figurează pe lista din anexa II, a unui sistem de acordare a cetățeniei pentru investitori, prin care cetățenia este acordată fără vreo legătură reală cu țara terță în cauză, în schimbul unor plăți sau investiții prestabilite;

(f) nealinierea politicii în domeniul vizelor a unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, în cazul în care, în special din cauza proximității geografice a țării terțe respective față de Uniune, există riscul unei creșteri substanțiale a numărului de resortisanți ai țărilor terțe, alții decât resortisanții țării terțe respective, care intră ilegal pe teritoriul statelor membre după ce au rămas pe teritoriul țării terțe respective sau au tranzitat teritoriul țării terțe respective;

(g) în ceea ce privește țările terțe ai căror resortisanți au fost exonerați de obligația de a deține viză atunci când călătoresc pe teritoriul statelor membre ca urmare a încheierii cu succes a unui dialog privind liberalizarea vizelor desfășurat între Uniune și țara terță respectivă, nerespectarea cerințelor specifice, care se bazează pe articolul 1 și care au fost utilizate pentru a evalua oportunitatea acordării liberalizării vizelor.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), litera (b) și litera (d) punctul (i) de la prezentul articol, o creștere substanțială înseamnă o creștere care depășește pragul de 50 %, cu excepția cazului în care Comisia, în conformitate cu articolul 8b alineatul (4) sau cu articolul 8c alineatul (2), concluzionează că, în cazul respectiv, se aplică o creștere mai mică sau mai mare.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b) de la prezentul articol, o rată de recunoaștere scăzută înseamnă o rată de recunoaștere a cererilor de azil mai mică de 4 %, cu excepția cazului în care Comisia, în conformitate cu articolul 8b alineatul (4) sau cu articolul 8c alineatul (2), concluzionează că, în cazul respectiv, se aplică o rată de recunoaștere mai mare.

(4) În sensul alineatului (1) litera (c), o reducere a cooperării privind readmisia cu o țară terță care figurează pe lista din anexa II înseamnă o creștere semnificativă, susținută de date adecvate, a ratei de refuz a cererilor de readmisie trimise de un stat membru respectivei țări terțe pentru resortisanții proprii sau, în cazul în care un acord de readmisie încheiat între Uniune sau statul membru respectiv și respectiva țară terță prevede astfel, pentru resortisanții țărilor terțe care au tranzitat țara terță respectivă.

(5) În sensul alineatului (1) litera (c), următoarele pot fi considerate alte cazuri de necooperare în materie de readmisie:

(a) refuzul de a prelucra cererile de readmisie sau neprelucrarea acestora în timp util;

(b) neeliberarea documentelor de călătorie în timp util în scopul returnării în termenele prevăzute în acordul de readmisie sau refuzul de a accepta documentele de călătorie europene eliberate după expirarea termenelor prevăzute în acordul de readmisie;

(c) încetarea sau suspendarea acordului de readmisie încheiat între o țară terță care figurează pe lista din anexa II și Uniune.

Articolul 8b

Notificarea transmisă de către statele membre și examinarea notificării

(1) Un stat membru poate transmite o notificare Comisiei în cazul în care se confruntă, într-o perioadă de cel puțin două luni, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent sau cu ultimele două luni anterioare punerii în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, cu una sau mai multe dintre circumstanțele care constituie motivele de suspendare menționate la articolul 8a alineatul (1) literele (a), (b), (c) și litera (d) punctul (i).

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol precizează motivele pe care se întemeiază și cuprinde date și statistici relevante, precum și o explicație detaliată a măsurilor preliminare pe care statul membru în cauză le-a luat în vederea remedierii situației. Statul membru în cauză poate specifica, în notificarea sa, ce categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză urmează să facă obiectul unui act de punere în aplicare în temeiul articolului 8e alineatul (1), indicând motivele detaliate în acest sens.

(3) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul de îndată ce primește o astfel de notificare.

(4) Comisia examinează orice notificare transmisă în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, luând în considerare:

(a) dacă există vreuna dintre circumstanțele care constituie motivele menționate la articolul 8a alineatul (1) literele (a), (b), (c) sau litera (d) punctul (i);

(b) numărul de state membre afectate de oricare dintre aceste circumstanțe;

(c) impactul general al acestor circumstanțe asupra situației migrației în Uniune, astfel cum rezultă acesta din datele furnizate de statele membre sau din datele de care dispune Comisia;

(d) rapoartele întocmite de Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european[29], de Agenția Uniunii Europene pentru Azil[30], de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol)[31] sau de orice altă instituție, organism, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii sau de orice organizație internațională, dacă circumstanțele o impun în cazul respectiv;

(e) informațiile pe care statul membru în cauză le-ar fi putut da în notificarea sa în ceea ce privește măsurile posibile în temeiul articolului 8e alineatul (1);

(f) chestiunea generală a ordinii publice și a securității interne, cu consultarea statului membru în cauză.

(5) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatele examinării sale.

Articolul 8c

Monitorizarea de către Comisie și propria sa analiză

(1) Comisia monitorizează periodic existența motivelor de suspendare menționate la articolul 8a alineatul (1).

În ceea ce privește țările terțe care au fost incluse în lista din anexa II ca urmare a încheierii cu succes a unui dialog privind liberalizarea vizelor desfășurat între Uniune și țara terță respectivă, Comisia monitorizează respectarea continuă a cerințelor specifice, care se bazează pe articolul 1 și care au fost utilizate pentru a evalua oportunitatea acordării liberalizării vizelor.

(2) În cazul în care Comisia, ținând seama de datele, rapoartele și statisticile relevante, deține informații concrete și fiabile cu privire la existența oricăruia dintre motivele menționate la articolul 8a alineatul (1), aceasta informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la analiza sa și se aplică articolul 8e și articolul 8f.

Articolul 8d

Raportare

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind monitorizarea efectuată în conformitate cu articolul 8c alineatul (1) cu privire la țările terțe care au fost incluse în lista din anexa II ca urmare a încheierii cu succes a unui dialog privind liberalizarea vizelor desfășurat între Uniune și țara terță respectivă, cel puțin o dată pe an și pentru o perioadă de șapte ani de la data intrării în vigoare a liberalizării vizelor pentru țările terțe respective și, ulterior, ori de câte ori Comisia consideră că este necesar sau la cererea Parlamentului European ori a Consiliului. Raportul se concentrează asupra țărilor terțe despre

---

29 Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

30 Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1).

31 Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

care Comisia consideră, pe baza unor informații concrete și fiabile, că nu mai respectă anumite cerințe specifice care se bazează pe articolul 1 și care au fost utilizate pentru a evalua oportunitatea acordării liberalizării vizelor.

(2) De asemenea, Comisia întocmește un raport ori de câte ori consideră că este necesar sau la cererea Parlamentului European sau a Consiliului cu privire la țările terțe care figurează pe lista din anexa II, altele decât cele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 8e

Acte de punere în aplicare

(1) În cazul în care, pe baza examinării menționate la articolul 8b alineatul (4) sau a analizei menționate la articolul 8c alineatul (2) și ținând seama de consecințele suspendării exceptării de la obligativitatea vizelor asupra relațiilor externe generale ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză, acționând în strânsă cooperare cu țara terță respectivă pentru a găsi soluții alternative pe termen lung, Comisia decide că sunt necesare măsuri sau în cazul în care o majoritate simplă a statelor membre au trimis Comisiei o notificare privind existența circumstanțelor menționate la articolul 8a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau litera (d) punctul (i), Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care suspendă temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză pentru o perioadă de 12 luni.

Suspendarea se aplică anumitor categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză, prin trimitere la tipurile relevante de documente de călătorie și, după caz, la criterii suplimentare. Atunci când decide căror categorii urmează să li se aplice suspendarea, Comisia include, pe baza informațiilor disponibile, categorii suficient de largi pentru a contribui în mod eficient la remedierea circumstanțelor care au condus la suspendare, respectând în același timp principiul proporționalității și al nediscriminării, în concordanță cu articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Actul de punere în aplicare respectiv stabilește data la care produce efecte suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor.

Comisia adoptă actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf în termen de o lună de la:

(a) primirea notificării menționate la articolul 8b;

(b) informarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la analiza sa menționată la articolul 8c alineatul (2);

(c) primirea notificării din partea unei majorități simple a statelor membre cu privire la existența circumstanțelor menționate la articolul 8a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau litera (d) punctul (i).

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (2).

(2) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu procedura menționată la articolul 11 alineatul (4), suspendând temporar, pentru o perioadă de 12 luni, exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză.

(3) În cursul perioadei de suspendare, Comisia stabilește un dialog consolidat cu țara terță în cauză în vederea remedierii circumstanțelor respective.

(4) În cazul în care circumstanțele care au condus la suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor sunt remediate înainte de încheierea perioadei de valabilitate a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatelor (1) și (2), Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a ridica suspendarea temporară în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (2).

Articolul 8f

Acte delegate

(1) În cazul în care motivele menționate la articolul 8a persistă, Comisia adoptă, cel târziu cu două luni înainte de expirarea perioadei de 12 luni menționată la articolul 8e alineatul (1), un act delegat în conformitate cu articolul 10 de modificare a anexei II pentru a suspenda temporar aplicarea anexei respective pe o perioadă de 24 de luni pentru toți resortisanții țării terțe în cauză. Modificarea respectivă se efectuează prin introducerea unei note de subsol, lângă numele țării terțe în cauză, care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor este suspendată în ceea ce privește țara terță respectivă și care specifică perioada respectivei suspendări. Actul delegat produce efecte de la data expirării actului de punere în aplicare menționat la articolul 8e alineatul (1).

(2) Fără a se aduce atingere aplicării articolului 6, pe perioada suspendării, resortisanții țării terțe în cauză au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

(3) Un stat membru care, în conformitate cu articolul 6, prevede noi exceptări de la obligativitatea vizelor pentru o categorie de resortisanți ai țării terțe vizate de actul care suspendă exceptarea de la obligativitatea vizelor comunică măsurile respective în conformitate cu articolul 12.

(4) Înainte de expirarea perioadei de valabilitate a actului delegat adoptat în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Raportul poate fi însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament, în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză de la anexa II la anexa I. În acest caz, Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 10, un nou act delegat de modificare a anexei II pentru a extinde perioada de suspendare a exceptării de la obligativitatea vizelor începând de la sfârșitul perioadei de valabilitate a actului delegat adoptat în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și până la intrarea în vigoare a modificării care transferă țara terță în cauză în anexa I. Nota de subsol se modifică în consecință.

(5) În cazul în care circumstanțele care au condus la suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor sunt remediate înainte de încheierea perioadei de valabilitate a actelor delegate adoptate în temeiul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol, Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 10, un act delegat de modificare a anexei II pentru a ridica suspendarea temporară.”

(4) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), textul „articolul 8 alineatul (6) litera (b)” se înlocuiește cu „articolul 8f”;

(b) la alineatul (4), textul „articolul 8 alineatul (6) litera (b)” se înlocuiește cu „articolul 8f”;

(c) la alineatul (8), textul „articolul 8 alineatul (6) litera (b)” se înlocuiește cu „articolul 8f”;

(5) la articolul 11 se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președinta	*Președintele*